

Column September

Mutzetiers, verenigt u!

Het schijnt dat de zomer voorbij is. Ik weet niet hoe het met jullie zit, maar ik heb dit jaar geen zomer gezien. Ergens in mei scheen de zon voor het laatst, met een vage reflectie tot in juni, maar dat was het. Juli en augustus waren nat en koud en guur, september is ook niet meer wat het geweest is, en op oktober hoeven we niet te rekenen. Nee jongens, we moeten de bittere werkelijkheid onder ogen zien: het klimaat is nu definitief naar de knoppen.

De Noordpool smelt, net als de grote gletsjers in de Himalaya en de Andes. Enorme overstromingen in de lager gelegen delen zijn het gevolg. Duizenden, miljoenen mensen worden uit hun huizen gedreven, met name in Zuid-Oost Azië. Zoetwaterreservoirs zoals het Aralmeer en het Baikalmeer drogen op. Water wordt nu echt schaars. (wees wijs met water – niet de kraan te lang aan laten staan, niet te lang onder de douche, en al helemaal niet te vaak de auto wassen!!!)

Tegelijkertijd zijn er problemen met bosbranden. Het is ook niet eerlijk verdeeld. Aan de ene kant van de wereld verdrinken mensen, aan de andere kant komen ze om vanwege de droogte en de hitte.

Griekenland, Australië en Californië zijn dit jaar de koplopers als het gaat om vierkante kilometers verbrand gebied. Vooral in Griekenland, waar de regering de laatste jaren niet meer zo veel tijd aan preventie heeft besteed, zijn de rapen gaar. De bosbrandbeelden spraken voor zich: af- en aanligende blusheli's, wanhopige burgers, verbrande levens. Er gaan geruchten dat een flink deel van de Griekse bosbranden aangestoken zouden zijn. Gek he? Er gaan namelijk ook geruchten dat verbrande kavels beschikbaar komen voor projectontwikkelaars...

De Grieken hadden een paar jaar geleden al flinke ellende met nieuw te bouwen projecten – ze waren natuurlijk gastheren van de Olympische Spelen. En alles ging mis - tenminste, er ging veel mis. Net als nu in China, waar de volgende Olympische Spelen worden gehouden.

China: een land met 1,4 miljard inwoners. Ruim 8% groei in de economie. Onder vuur vanwege gevaarlijk kinderspeelgoed, giftig katten- en hondenvoer en continue schendingen van de mensenrechten. Grootbezitter van Amerikaanse dollars, kernmacht, vriendje van Rusland. Binnen vijf jaar in staat om een leger van 400 miljoen man op de been te brengen. Misschien wel een goed idee om China te vriend te houden. Of juist niet?

Willen we nog wel vrienden in deze wereld? Onze traditionele vrienden laten het een beetje afweten, namelijk.

De Belgen? Verwikkeld in hun eigen ondergang.

Duitsland? Naar binnen gekeerd sinds Merkel aan de macht is. Maakt af en toe een vuist tegen de USA.

UK, USA? Doen hun best om de wereld te onderwerpen aan het gristelijke geloof. De moderne Kruistocht leidt niet naar Jerusalem (hoeft ook niet, want daar zwaait Amerika 2.0 reeds de scepter). De nieuwe Kruistocht gaat om olie en voert naar het land van melk en honing. Dankzij het doorzettingsvermogen van de PNAC (Project for a New American Century, ondersteund door onder andere Cheney, Rumsfeld en Wolfowitz) tellen we nu 1 miljoen dode Irakezen en ruim drie miljoen vluchtelingen. De dode-amerikanen-teller staat op bijna vierduizend.

De Dode-Nederlander-Teller staat op 13.
2 in Irak, 11 in Afghanistan.

Hoeveel Afghanen er inmiddels het doek hebben zien vallen is mij op dit moment niet bekend, maar ik gok toch wel op minstens dertigduizend. Het is triest, en zeker als je weet waar het allemaal om draait. Geld en olie, olie en geld.

Die ellendige oorlog in Irak (en binnenkort Iran) kost de Amerikaanse belastingbetaler zo'n twee miljard dollar per week. De grote oliebedrijven trekken ongeveer zo'n zelfde bedrag per week aan olie-inkomsten weg uit Irak. Die twee miljard gaan niet terug naar de belastingbetaler, welnee. Die verdwijnen rechtstreeks in de diepe zakken van semi-overheidsbedrijven, geleid (of gestuurd) door leden van het kabinet-Bush.

Oorlog

Inmiddels weten steeds meer mensen (voornamelijk journalisten en oplettende burgers) hoe de vork echt in de steel zit. We zijn bedrogen, voorgelogen en misleid door Amerika en Engeland. We zijn er vol ingetuind, terwijl we toch sterke vermoedens hadden dat er het een en ander niet klopte. Ook Balkenende moet nu toch weten dat hij is bespeeld door Bush en Blair. Zij waren de puppet-masters, onze JP was niets meer dan een pionnetje op een schaakbord dat nodig was om de vakjes te vullen. Alle vakjes vol? Mooi, oorlog voeren.

In retrospectief (achteraf bezien) is het diep triest. Dat hele optreden van Balkenende bij Bush op bezoek in het Witte Huis. Hij stond erbij als een Houten Klaas, een klein jongetje met motorische problemen, die voor het eerst kennis maakt met K3. Opkijkend naar de grootste oorlogsmisdadiger van deze eeuw. Stotterend, struikelend, hakkend. Balkenende was onder de indruk, geïmponeerd door de beveiliging, aangedaan door de effectiviteit van de oorlogsmachine. "Hier moet ik bij horen," zal hij gedacht hebben. "Dit is een onoverwinnelijk stel mensen, hier moeten we achter staan."

Kan hem het schelen dat de échte bewijzen niet wezen op WMD's, niet wezen naar nucleaire mogelijkheden, en eigenlijk in het geheel geen aanleiding gaven om welk land dan ook binnen te vallen.

Als er al een land aangevallen moet worden vanwege de atoomdreiging, dan is het wel Amerika. Dat is het enige land dat ooit atoombommen heeft gebruikt, en daarnaast het enige land dat bedreigd heeft om ze vaker te gebruiken (recentelijk nog bedreigd naar Iran). Opvouwen en weggooien.

Maar wat moeten we nou met Balkenende? Zou hij zelf slapeloze nachten hebben vanwege die honderdduizenden vermoorde Irakezen? After all: hij had er iets aan kunnen doen. Hij had een vuist kunnen maken. Hij had kunnen zeggen: "Het Nederlandse volk doet hier niet aan mee. Wij steunen geen oorlog tegen een dictator die jullie zelf hebben geïnstalleerd."

Hij had misschien ook wel een vuist MOETEN maken. Als Nederlands staatsman heb je een streepje voor in de wereld, er wordt naar je geluisterd. Internationaal gezien is men geneigd om je serieus te nemen, zelfs als je er uit ziet als Harry Potter.

Stel nou dat Balkenende wél zijn poot had stijf gehouden. Geen politieke en militaire steun voor de oorlog in Irak; in plaats daarvan een rede bij de Verenigde Naties. Een aanval op het oorlogszuchtige beleid van Bush en Co. De confrontatie opzoeken.

(in gedachten zie ik het wel voor me: de Balk aan het woord. "Geachte leden van de Veiligheidsraad. Vandaag maken wij de keuze om als zelfdenkende natie NIET deel te nemen aan de ophanden zijnde oorlog. Irak is een soevereine staat, met een gekozen president. Er is

geen enkele reden om aan te nemen dat Saddam Hoessein iets te maken had met de aanslagen op 11-9-01. Hans Blix, de VN-wapeninspecteur, heeft meerdere malen verklaard dat er geen WMD's in Irak te vinden zijn. Ik stel voor dat we hem geloven.

Behalve een enorme plas olie is er geen enkele reden om Irak aan te vallen, dus we doen niet mee.

Ook wil ik graag, als leider van een zelfstandig denkend land (we zijn zeg maar 'geestelijk zindelijk'), andere regeringsleiders vragen om nog eens goed na te denken. Is de casus tegen Irak hard te maken? Is de dreiging zo groot? Of spelen er andere belangen mee, en wilt u voor andere belangen dan de wereldvrede uw soldaten opofferen? Denk hier goed over na, voor we ons in een tweede Vietnam storten, waaruit geen weg meer terug is.")

Natuurlijk heeft JP dat niet gedaan. JP is een slappeling als het aankomt op internationale politiek. Een lichtgewicht met een hernia, een pantoffeldiertje, plankton. JP kan heel goed Wilders op zijn plaats zetten, maar zijn eigen plaats kent hij helaas niet.

Als leider van een vrij land, een democratisch land, sta je boven partijpolitiek. Je laat je niet leiden door sentiment maar door feiten en rede. Je doet wat goed is voor het land, dan is het land goed voor jou.

Ooit zal De Balk afgerekend worden op zijn buitenlandbeleid. Maar of dat veel nut zal hebben is de grote vraag – kijk maar wat er gebeurde met Wim Kok. Deze voormalige premier brandde zijn handen aan Srebrenica, maar deed of zijn neus bloedde. Hij hield een onderzoek tegen, speelde onder één hoedje met Frankrijk en de USA en gaf Karremans de schuld.

Tegen de tijd dat het NIOD-rapport uit kwam, nam Kok snel ontslag. Hij vertrok letterlijk één (1) maand voor het verschijnen van het rapport. Homo. Slappeling.

Met JP de MP gaat het dezelfde kant op. Niemand kan, na bestudering van de beschikbare feiten, blijven volhouden dat de deelname aan de Irak-oorlog gerechtvaardigd was. Ook JP niet. Er zal dus ergens in de toekomst een rapport verschijnen, waarin de zwarte piet bij Balkenende komt te liggen. Ik gok dat hij tegen die tijd net is opgestapt. Lul.

Bart